

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton 10
KANTONALNI SUD U LIVNU
Broj: 10 0 U 005266 21 U
Livno, 27.4.2021. godine

P R E S U D A

Kantonalni sud u Livnu, po sutkinji toga suda Ani Krstanović, uz sudjelovanje Jelene Marelja kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice D. D. iz Livna, ul. G. J. br. X, protiv akta broj: FZ3/2/1-35-1-1489-4/18 od 8.12.2020. godine, tuženika Federalnog zavoda za mirovinsko i invalidsko osiguranje Mostar, radi poništenja rješenja, nakon održane javne rasprave u odsutnosti uredno obaviještenih stranaka, dana 27.4.2021. godine

P r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tuženika odbijena je kao neutemeljena žalba tužiteljice izjavljena na rješenje direktora Županijske administrativne službe u Livnu, matični broj: 1143925583 od 16.9.2020. godine.

Nezadovoljna odlukom tuženika, tužiteljica je pokrenuo upravni spor kod ovog suda. U tužbi navodi da je prvostupanjskim rješenjem mirovinska osnovica utvrđena na temelju prosječne plaće ostvarene za 39 godina osiguranja, uz obrazloženje da je utvrđeno da mirovinski staž iznosi 39 godina 7 mjeseci i 11 dana, te je mirovina određena 73,50% od mirovinske osnovice. Tužiteljica je u žalbi od 16.09.2019. godine uz ostalo navela da u mirovinski staž nije utvrđeno vrijeme provedeno u radnom odnosu sa statusom osiguranika od 1.10.1993. godine do 31.12.1993. godine, od 1.1.2001. godine do 12.3.2001. godine, te od 1.3.2017. godine do 14.3.2017. godine. Uz žalbu je i dostavljen zahtjev kojim se traži utvrđivanje razdoblja od 1.10.1993. godine do 31.12.1993. godine, od 1.1.2001. godine do 12.3.2001. godine, te od 1.3.2017. godine do 14.3.2017. godine u mirovinski staž, predloženo je da prvostupanjski organ upotpuni postupak, u smislu čl. 232- 234 ZUP-a. Tuženik je žalbu odbio ističući da za isti staž prema dokazima spisa predmeta i podacima registriranim u matičnoj evidenciji aktivnih osiguranika tuženika, ne postoje dokazi o uplaćenim doprinosima za mirovinsko i invalidsko osiguranje, niti je žaliteljica o navedenom dostavila dokaze. Tuženik je naveo odredbe stavka 2 članka 101 Zakona o mirovinskom i invalidsko osiguranju (Sl. novine F BiH broj 29/98). Navedenom odredbom nepravilno je primijenjeno jer u konkretnom slučaju tužiteljicu se upućuje na pokretanje parničnog postupka, a primarno je da se prema Zakonu u postupku ostvarivanja prava iz mirovinskog i invalidskog osiguranja osigura zaštita u upravno – sudskom postupku. Nije primijenjena odredba zakona o matičnoj evidenciji, niti su primijenjene odredbe članka 7, čl. 8, čl. 9 i čl. 15, te čl. 134. ZUP-a. Tužiteljica je dostavila dokaz o stjecanju svojstva osiguranika 01.10.1993. godine, što je dokaz da podatci matične evidencije za to razdoblje nisu

ažurni. Tužiteljica je dostavila i odluku o zasnivanju radnog odnosa 1.10.1993. godine i smatra da su i za taj period plaćeni doprinosi. Drugostupanjski organ je neosnovanim ocijenio prigovor tužiteljice iznesen u žalbi na povredu načela saslušanja i stranke. Predlaže da se održi javna rasprava i tužba uvaži, rješenje tuženika i prvostupanjskog organa ponište i predmet vrati prvostupanjskom organu na ponovno rješavanje.

U odgovoru na tužbu predloženo je da se tužba odbije kao neutemeljena.

Tužba je neutemeljena.

Tužiteljica na raspravu nije pristupila, ali je istog dana podnijela dva podneska u kojima navodi da ostaje kod tužbe, te smatra da pregledom fascikla da nije dostavljen kompletan spis predmeta.

U upravnom postupku tuženik je rješenjem broj: FZ13/2-35-1-35499-12/18 od 16.7.2018. godine utvrdio početak osiguranja 1.10.1993. godine i prestanka osiguranja 31.12.1993. godine. Također navodi da je tuženik aktom od 30.7.2018. godine tužiteljicu obavijestio da u bazi podataka nema uplata za naprijed navedeni period, i da je poslodavca Gorenje servis obavijestio da izvrši uplatu i dostavi nedostajuće M4 obrasce. U spisu se nalaze navedeni akti međutim nisu pronađeni dokazi da je dostavljeno akt Gorenje servis kao tužiteljici. Tužiteljica je u prilog žalbe dostavila potvrdu o podnesenoj prijavi na osiguranje tri obrasca zaprimljena u poslovnicu Fonda u Livnu 28.10.1993. godine pod brojem 198 u kojoj je naveden datum stupanja na rad u osiguranje 1.10.1993. godine, a koja je predana i za zdravstveno osiguranje.

Ispitujući zakonitost pobijanog akta u granicama zahtjeva iz tužbe sukladno članku 34 stavak 1 Zakona o upravnim sporovima (Službene novine F BiH broj: 9/05) odlučeno je kao u dispozitivu zbog sljedećeg:

Iz predmetnog spisa razvidno je da je tužiteljica 7.2.2018. godine podnijela prvostupanjskom organu zahtjev za priznavanje prava na starosnu mirovinu. U postupku je utvrđeno da tužiteljica ima mirovinski staž navršen u BiH osiguranju od 39 godina, 7 mjeseci i 11 dana, ostvaren u razdoblju od 7.2.1977. godine do 28.2.2017. godine, te joj je priznato pravo na starosnu mirovinu u iznosu od 200,89 KM mjesečno počev od 20.10.2017. godine, te je navedeni iznos mirovine usklađen s mjesečnim isplatom koeficijentima, a isplata mirovine po navedenom rješenju pripada od 20.10.2017. godine.

Na navedeno rješenje tužiteljica je uložila žalbu, a tuženik je žalbu odbio.

Tužiteljica u tužbi ističe da je povrijeđeno načelo saslušanja stranke, no iz predmetnog upravnog spisa razvidno je da je tužiteljica podnijela zahtjev 7.2.2018. godine, da je tužiteljica sudjelovala u upravnom postupku razvidno je iz njenih podnesaka koji su zaprimljeni u prvostupanjskom organu 14.5.2018. godine, iz kojeg je vidljivo da tužiteljica dostavlja uvjerenje o uplaćenim doprinosima Porezne uprave Federacije BiH, Porezna ispostava Livno od 7.5.2018. godine, obrazac JS3650, uvjerenje Općina/Grad Livno broj 06-13-4-15-1174/18 od 7.5.2018. godine, izvadak iz matične knjige rođenih, uvjerenje MUP Kantona 10 Livno od 18.4.2018. godine, te traži produženje roka, a radi pribavljanja podataka o nedostajućim plaćama i spornim uplatama za 1991. godinu, 1992. godinu i 1993. godinu. Također je razvidno da je voditelj postupka obavijestio tužiteljicu, a što i ona potvrđuje u podnesku od 27.4.2001. godine da u bazi podataka nema uplata za razdoblje od 1.10.1993. godine do 31.12.1993.

godine, te da su obavijestili i poslodavca „Gorenje servis“ MEP d.o.o. Livno, da nema uplata te traže od tužiteljice da se i ona obrati poslodavcu, a kako bi se izvršile uplate.

Imajući u vidu da je tužiteljica pismeno dostavljala podneske, te da je voditelj postupka tražio da kompletira dokumentaciju, da u matičnoj evidenciji nema podataka za razdoblje od 1.10.1993. godine do 31.12.1993. godine, na taj način je tužiteljica mogla dostavljati dokaze i aktivno sudjelovati u postupku, pa je ovaj prigovor neutemeljen.

Neprijeporno je da je prvostupanjski organ donio rješenje broj FZ13/2-35-1-35499-12/18 od 16.7.2018. godine kojim rješenjem se tužiteljici utvrđuje početak osiguranja 1.10.1993. godine do 31.12.1993. godine, no, u navedenom rješenju je navedeno da po pravomoćnosti rješenja, a nakon što obveznik podnošenja prijave Zavodu podnese odgovarajuće prijave, izvršit će se registriranje početka i prestanka osiguranja iz stavka 1 ovog rješenja u matičnu evidenciju.

Iz predmetnog upravnog spisa proizlazi, a nakon uvida u izvod iz matične evidencije da tužiteljica nema uplaćene doprinose za mirovinsko osiguranje od 1.10.1993. godine do 31.12.1993. godine.

Organi uprave ne spore, a što je razvidno iz ranije navedenog rješenja da je tužiteljica radila i u razdoblju od 1.10.1993. godine do 31.12.1993. godine i od 1.1.2001. godine do 12.3.2001. godine, međutim za navedeno razdoblje ne postoje dokazi o uplaćenim doprinosima za mirovinsko i invalidsko osiguranje.

Odredbom članka 82 stavak 5 Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju (raniji zakon) propisano je da se pri ostvarivanju prava iz mirovinskog i invalidskog osiguranja koja pripadaju osiguraniku na osnovi mirovinskog staža, u staž osiguranja uračunava samo vrijeme za koje je uplaćen doprinos, pa kako za sporno razdoblje od 1.10.1993. godine do 31.12.1993. godine i od 1.1.2001. godine do 12.3.2001. godine nisu uplaćeni doprinosi pravilno je prvostupanjski organ postupio i kada navedeno razdoblje nije priznao u staž osiguranja, odnosno tuženik kada je žalbu odbio.

Tužiteljica ističe u tužbi da je uz žalbu dostavila i prijavne obrasce, što je točno, iz prijavnog obrasca Zavodu mirovinskog osiguranja, razvidno je da je poslodavac tužiteljice kao datum stjecanja svojstva osiguranika prijavio 13.3.2001.godine, a prijava je zaprimljena 14.3.2001.godine.

Kako je tužiteljica prijavljena s početkom rada 13.3.2001.godine, neutemeljeni su prigovori izneseni u tužbi da je pogrešno utvrđen staž osiguranja.

Iz uvjerenja Zavoda za zdravstveno osiguranje Hercegbosanske županije, poslovnica Livno razvidno je da je tužiteljica bila prijavljena na zdravstveno osiguranje od 1.1.1994. godine, do 31.12.2000. godine te od 13.3.2001. godine do 14.3.2017. godine, obveznik „G Elektro servis“ d.o.o. za usluge i trgovinu Livno.

Iz navedenog je razvidno da tužiteljica za sporne periode nije bila prijavljena od strane poslodavca, te da nisu uplaćivani doprinosi iako je faktično radila, no, kako nisu uplaćivani doprinosi, pravilno su organi uprave utvrdili činjenično stanje i navedeno razdoblje nisu priznali u mirovinski staž, pravilnom primjenom članka 82 stavak 5 Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju.

Kako tužiteljica za sporno razdoblje nije prijavljena od strane poslodavca koji za navedeno razdoblje nije uplatio doprinose, neutemeljen je prigovor tužiteljice da je prvostupanjski organ trebao upotpuniti postupak.

Točni su navodi tužbe da se podaci u matičnoj evidenciji mijenjaju na osnovi članaka 12, 13, i 14 Zakona o matičnoj evidenciji, međutim, u konkretnom predmetu nisu se stekli uvjeti za izmjenu podataka u matičnoj evidenciji tužiteljice.

Zbog navedenog valjalo odlučiti kao u dispozitivu temeljem članka 36 stavak 2 Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar
Jelena Marelja

Sutkinja
Ana Krstanović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se podnijeti zahtjev za izvanredno preispitivanje sudske odluke, u roku od 30 dana, računajući od dana prijema putom ovog suda Vrhovnom sudu Federacije BiH Sarajevo.